

(1989)

23 Μαρτίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 223/87).

-
- Τροχαία Μεταφορά — Ανάκτηση αδείας — Ο περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος, 1982 (Ν. 9/82), Άρθρο 5(11)(δ) — Η παράλειψη οδικής χρήσεως πρέπει να διαρκεί επί δίμηνο — Ανυπαρξία υλικού, που να δικαιολογούσε τέτοιο συμπέρασμα από την Αρχή Αδειών — Λόγος ακυρώσεως της επικυρωτικής της εν λόγω αποφάσεως επίδικης απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. 5
- Ιεραρχική Προσφυγή — Φύση — *Papaefstathiou v. Review Licensing Authority* (1988) 3 C.L.R. 1102 υιοθετήθηκε. 10
- Τροχαία Μεταφορά — Αγροτικά Ταξί — Ανάκληση αδείας — Το δικαίωμα ακροάσεως προ της λήψεως αποφάσεως — Ο Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος, 1982 (Ν. 9/82), Άρθρα 5(11)(δ) και 5(14). 15
- Φυσική Δικαιοσύνη — Δικαίωμα ακροάσεως — Πότε υπάρχει — *Μελέτη v. Δημοκρατίας και Άλλων* (1989) 3 Α.Α.Δ. 347 υιοθετήθηκε.
- Ειδοποιήσεις — Επίδοση με ταχυδρομείο — Ο Περί Ερμηνείας Νόμος, Κεφ. 1, άρθρο 2 καθόσον αναφέρεται στις λέξεις "service by post" — Το τεκμήριο λήψεως της επιστολής είναι μαχητό — 20

Στην παρούσα υπόθεση έχει ανατραπεί.

5 Αιτιολογία Διοικητικής Πράξης — Τι αποτελεί επαρκή αιτιολογία —
Μπορεί να αναπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου — Στην
παρούσα υπόθεση δεν υπάρχουν τέτοια στοιχεία στο φάκελο.

10 Στην υπόθεση αυτή η Αρχή Αδειών απηύθυνε επανειλημμένα
επιστολές στον αιτούντα να παρουσιασθεί ενώπιόν της σχετικά με
την άδειά του για αγροτικό ταξί. Ο αιτών δεν παρουσιάσθηκε. Η
15 Αρχή Αδειών ανεκάλεσε την άδεια βάσει του άρθρου 5(11)(δ) του
Ν. 9/82. Όταν ο αιτών πληροφορήθηκε την ανάκληση, υπέβαλε ιε-
ραρχική προσφυγή. Η καθ' ης η αίτηση όμως, την απέρριψε επικυ-
ρώνοντας την απόφαση της Αρχής Αδειών. Ο αιτών ικανοποίησε
το Δικαστήριο ότι δεν είχε πάρει τις επιστολές με τις οποίες η
Αρχή Αδειών τον καλούσε να εμφανιστεί ενώπιόν της.

20 Ενόψει της καταρρίψεως του μαχητού τεκμηρίου του άρθρου 2
του Κεφ. 1 σχετικά με την λήψη των επιστολών, το Ανώτατο Δικα-
στήριο, με βάση τις νομικές αρχές, που εκτίθενται στα πιο πάνω
περιληπτικά σημειώματα, σχετικά με το δικαίωμα ακρόασεως και
την αιτιολογία διοικητικών πράξεων, ακύρωσε την επίδικη απόφα-
ση.

25 Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με £100
έξοδα σε βάρος της καθ' ης η αίτηση Αρχής.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Papaefstathiou v. Review Licensing Authority (1988) 3 C.L.R. 1102,*

Pantelidou v. The Republic, 4 R.S.C.C. 100,

Marcoullides v. The Republic, 3 R.S.C.C. 30,

35 *Haros v. The Republic, 4 R.S.C.C. 39,*

Fysentzides v. Republic (1971) 3 C.L.R. 80,

40 *Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594,*

Kyprianou v. Public Service Commission (1973) 3 C.L.R. 206,

Jordanous v. Registrar Co-operative Societies (1985) 3 C.L.R. 1022,

45 *Katsiantonis v. Frantzeskou (1981) 1 C.L.R. 566,*

<i>Rallis v. Greek Communal Chamber, 5 R.S.C.C. 11,</i>	
<i>Pancyprian Federation of Labour (PEO) v. Board of Cinematograph Films Censors and Another (1965) 3 C.L.R. 27,</i>	
<i>Sunshore Estates Ltd. v. The Municipal Corporation of Famagusta (1971) 3 C.L.R. 440,</i>	5
<i>Alona Co-operative Society v. Republic (1986) 3 C.L.R. 222,</i>	10
<i>Nicolaides v. The Municipality of Latsia through the Municipal Council of Latsia (1987) 3 C.L.R. 1496,</i>	
<i>Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλος v. Φιλιππίδη, (1989) 3 Α.Α.Δ. 292.</i>	15
<i>Spyrou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1073.</i>	
<i>Μελέτη v. Δημοκρατίας και Άλλων (1989) 3 Α.Α.Δ. 347.</i>	20
Προσφυγή.	
Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών για ανάκληση της άδειας οδικής χρήσης του αγροτικού ταξί του αιτητή.	25
<i>Σ. Καραπατάκης, για τον Αιτητή.</i>	
<i>Μ. Τσιάππα (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.</i>	30
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ζητάται η ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (η "Αρχή"), με την οποία επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών για ανάκληση της άδειας οδικής χρήσης του αγροτικού ταξί του αιτητή.	35
Ο αιτητής είναι κάτοικος Αγίας Βαρβάρας και ιδιοκτήτης του αδειούχου αγροτικού ταξί, Αρ. Εγγραφής ΚF 66, το οποίο αντικαταστάθηκε με το ΚV 202.	40
Στις 21 Μαρτίου, 1986, ο αιτητής με το δικηγόρο του πήγαν στα γραφεία της Αρχής Αδειών για την αντικατάσταση του οχήματός του με το όχημα ΗG 353. Εκεί πληρο-	45

5 φορήθηκε ότι στις 26 Νοεμβρίου, 1985, η Αρχή Αδειών, με βάση το Άρθρο 5(11)(δ) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982, (Αρ. 9/82), όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 84/84 (ο "Νόμος"), ανακάλεσε την άδεια οδικής χρήσης του αγροτικού ταξί ΚF 66.

10 Την ίδια μέρα καταχώρισε ιεραρχική προσφυγή, η οποία εξετάστηκε από την Αρχή στις 21 Φεβρουαρίου, 1987, στην παρουσία του αιτητή και του δικηγόρου του.

15 Ο δικηγόρος του αιτητή υπόβαλε στην Αρχή ότι δεν αποδείχτηκε κανένας λόγος, με βάση τον οποίο μπορούσε με το Νόμο να ανακληθεί η άδεια του αγροτικού ταξί, γιατί ο αιτητής δεν έκαμε καμιά παράβαση. Δεν υπήρχε
20 μαρτυρία ενώπιον της Αρχής Αδειών για παράβαση των όρων της άδειας οδικής χρήσης του οχήματός του. Ο αιτητής δεν παρουσιάστηκε στην Αρχή Αδειών, γιατί δεν έλαβε γνώση της διαδικασίας ενώπιόν της, επειδή καμιά από τις επιστολές που στάλθηκαν δε λήφθηκε από αυτό. Ο ταχυδρόμος του χωριού ήταν προβληματικός και ο αιτητής δεν έπαιρνε και άλλες επιστολές του.

Η απόφαση της Αρχής είναι:-

25 "Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών έχοντας υπόψη την ισχύουσα νομοθεσία και όλα τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως που έχουν τεθεί ενώπιόν της και αφού μελέτησε όλα τα στοιχεία των σχετικών φακέλων και όλα όσα έχουν λεχθεί εκ μέρους του προσφεύγοντα
30 αποφασίζει να επικυρώσει την απόφαση της Αρχής Αδειών."

35 Η απόφαση αυτή προσβάλλεται για τους πιο κάτω λόγους:-

1. Είναι αντίθετη με τη φυσική δικαιοσύνη και το δικαίωμα ακρόασης.

40 2. Είναι αναιτιολόγητη ή ελαττωματικά αιτιολογημένη.

3. Πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα και είναι αυθαίρετη.

4. Είναι αντίθετη με τις πρόνοιες του Νόμου και λήφθηκε με κακή εφαρμογή του.

Στην ένσταση στην προσφυγή αναφέρεται ότι η Αρχή Αδειών σε συνεδρία της στις 4 Οκτωβρίου, 1984, αποφάσισε αναφορικά με την επιστολή του Κοινοτάρχη Αγίας Βαρβάρας να καλέσει τον αιτητή να κάμει τις παραστάσεις του. Παραθέτω αυτούσιο το πρακτικό της 4ης Οκτωβρίου, 1984 (Παράρτημα 13 στην ένσταση):-

"ΚΦ 66 6. Κυκλοφορία του αγροτικού ταξί Αγίας Βαρβάρας με αρ. ΚΦ 66.

Παρ. έγγραφα: Βεβαίωση του Κοινοτάρχη, σελ. 36.

Η Αρχή Αδειών αποφασίζει να καλέσει τον κ. Ανδρέα Παντελή για να υποβάλει τις παραστάσεις του."

Ο αιτητής κλήθηκε με επιστολές 2 Μαΐου, 1985, 1 Ιουνίου, 1985, 6 Ιουλίου, 1985, 14 Σεπτεμβρίου, 1985 και 30 Οκτωβρίου, 1985, να παρουσιαστεί σε συνεδρίες της Αρχής Αδειών για εξέταση του θέματος, αλλά παράλειψε και η Αρχή Αδειών στις 12 Νοεμβρίου, 1985, ανάβαλε τη λήψη απόφασης την Τρίτη, 26 Νοεμβρίου, 1985.

Στις 26 Νοεμβρίου, 1985, το πρακτικό της Αρχής Αδειών (Παράρτημα 22) αναφέρει:-

"ΚΦ 66 36. Κυκλοφορία του αγροτικού ταξί Αγίας Βαρβάρας με αρ. ΚΦ 66.

Προηγούμενα πρακτικά ΑΑ ημερ. 12.11.85 Η ΑΑ αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, αποφάσισε να ανακαλέσει την άδεια Τ' του οχήματος με αρ. ΚΦ 66 βάσει του άρθρου 5(11)(δ)."

Η απόφαση ανάκλησης κοινοποιήθηκε στον αιτητή, συνεχίζει η ένσταση, με επιστολή ημερομηνίας 23 Δεκεμ-

βρίου, 1985 - (Παράρτημα 23).

5 Στη γραπτή αγόρευση υπάρχει ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής παράλειψε για περίοδο τουλάχιστον δύο μηνών να εκτελεί την οδική χρήση για την οποία του παραχωρήθηκε η άδεια του αγροτικού ταξί· ότι η Αρχή Αδειών είχε ενώπιόν της πληροφορία από τον Αρχηγό της Αστυνομίας προς το Διευθυντή Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών ότι το αγροτικό ταξί Αρ. ΚΦ 66 δεν κυκλοφορούσε για εξυπηρέτηση των αναγκών του κοινού της Αγίας Βαρβάρας και 10 ότι ο αιτητής, παρόλον που κλήθηκε επανειλημμένα, παράλειψε να παρουσιαστεί ενώπιον της Αρχής Αδειών.

15 Ανάλυση της φύσης της ιεραρχικής προσφυγής έγινε στην υπόθεση *Katerina Papaefstathiou and Review Licensing Authority, Ministry of Communications and Works* (1988) 3 C.L.R. 1102).

20 Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως νομική βάση το Άρθρο 5(11)(δ) του Νόμου, το οποίο προβλέπει:-

25 "5(11)(δ) οσάκις ο κάτοχος αυτής παραλείπη να εκτελή την οδικήν χρήσιν δι' ήν παρεχωρήθη διά χρονικήν περιόδον δύο μηνών εκτός εάν ούτος εξησφάλισε την έγκρισιν της αρχής αδειών διά την τοιαύτην παραλείψιν"

30 Το εδάφιο 14 του Άρθρου 5 κατοχυρώνει το δικαίωμα ακρόασης:-

35 "14. Η αρχή αδειών κατά την άσκησιν της διακριτικής αυτής εξουσίας δυνάμει του παρόντος άρθρου θα λαμβάνη υπ' όψιν τας εισηγήσεις του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών και θα ακούη τας παραστάσεις παντός αμέσως ενδιαφερομένου προσώπου."

40 Το δικαίωμα υπεράσπισης και ακρόασης που κατοχυρώνεται με την πιο πάνω νομοθετική πρόνοια επιβάλλεται σε όλες τις περιπτώσεις που ο πολίτης κρίνεται για υπαίτια πράξη, σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες ή όπου θα του επιβληθεί κύρωση - (*Maro N. Pantelidou and The Republic (Public Service Commission)*, 4 R.S.C.C. 100,

Andreas A. Marcoullides and The Republic (Public Service Commission), 3 R.S.C.C. 30, *Nicolaos D. Haros and The Republic (Minister of the Interior)*, 4 R.S.C.C. 39, *Christodoulos Fysentzides v. Republic (Public Service Commission)* (1971) 3 C.L.R. 80, *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiadis* (1972) 3 C.L.R. 594, *Kypros Kyprianou v. Public Service Commission* (1973) 3 C.L.R. 206, *Iordanis Iordanous v. Republic (Public Service Commission)* (1974) 3 C.L.R.194, *Orphanou v. Registrar Co-operative Societies* (1985) 3 C.L.R.1022). 5
10

Στην υπόθεση *Νικόλα Μελέτη και Κυπριακής Δημοκρατίας και Άλλων* (1989) 3 Α.Α.Δ. 347), όπου γίνεται εκτεταμένη αναφορά στο δικαίωμα υπεράσπισης και ακρόασης, αποφασίστηκε ότι πρόσωπο του οποίου επηρεάζονται οικονομικά συμφέροντα από απόφαση της Διοίκησης έχει το δικαίωμα ακρόασης για να εκθέτει την άποψή του ενώπιον της αρμόδιας αρχής. Είναι ανάγκη η Διοίκηση να έχει ενώπιόν της όλα τα στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης και της εκδοχής οποιουδήποτε προσώπου που θα επηρεαστεί από εκτελεστική διοικητική απόφαση. 15
20

Στην υπόθεση αυτή η Αρχή Αδειών ταχυδρομούσε στον αιτητή επιστολές, το περιεχόμενο των οποίων ήταν να παρουσιαστεί ενώπιόν της: "για να δώσετε πληροφορίες σχετικά με το όχημα με αρ. εγγραφής ΚF 66". Ο αιτητής ισχυρίστηκε ενώπιον της Αρχής ότι δεν έλαβε καμιά από τις επιστολές αυτές. 25
30

Το Άρθρο 2 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1 αναφορικά με επίδοση μέσω ταχυδρομείου προνοεί:-

"' Service by post' - where a Law or public instrument authorizes or requires any document to be served by post, whether the expression 'service,' or the expression 'give' or 'send' or any other expression is used, then, unless a contrary intention appears, the service shall be deemed to be effected by properly addressing, prepaying and posting a letter containing the document, and, unless the contrary is proved, to have been effected at the time at which the letter would be delivered in the ordinary 35
40

course of post;"

5 Στην υπόθεση *Katsiantonis v. Frantzeskou* (1981) 1 C.L.R. 566, η νομοθετική αυτή πρόνοια εξετάστηκε και αποφασίστηκε ότι ο γενικός κανόνας είναι ότι η ειδοποίηση πρέπει να φτάσει στον προτιθέμενο παραλήπτη και ότι αυτή η πρόνοια δημιουργεί μόνο μαχητό τεκμήριο. Παραθέτω απόσπασμα από τις σελ. 576-578:-

10 "The notice must be given in a manner which a reasonable person, minded to bring the document to the attention of the person to whom the notice is addressed, would adopt. (*Lord Newborough v. Jones* [1974] 3 All E.R. 17).

15 'Sending' though the post in the context used does not mean 'despatching'. ...

20 Service by post is the subject of section 2 of the Interpretation Law, Cap. 1, ...

This is almost a replica of s. 26 of the English Interpretation Act, 1889. In construing this section, Delvin, J., in *T.O. Supplies (London) Ltd. v. Jerry Creighton Ltd.* [1951] 2 All E.R. 992, had this to say at p. 993:-

30 "In my view, the word 'post', construed in its ordinary and natural meaning, is wide enough to cover both registered post and ordinary post. I do not think that as a matter of construction it is possible to limit it to one or the other'.

And further down:-

35 'I think the word 'ordinary' in the Interpretation Act, 1889, s. 26, does not qualify the word 'post' but qualifies 'course of post'. In my judgment, s. 26 does not draw any distinction between categories of post; it is dealing simply with time as measured by 'the ordinary course of post'.

40

The Court of Appeal in *R. v. London Quarter*

Sessions, Ex parte Rossi [1956] 1 All E.R. 670, had decided that where a notice is to be served by registered post, though it is prima facie enough to prove that it was correctly directed, stamped and posted, yet, if it can be shown that the notice was never delivered, there has been no service under s. 26 of the Interpretation Act, 1889. (See also *Beer v. Davies* [1958] 2 All E.R. 255, *Layton v. Shires* [1959] 3 All E.R. 587, *Hosier v. Goodall* [1962] 1 All E.R. 30. These cases turn on service by registered post of notice of intended prosecution under the Road Traffic Act, 1930, and the Interpretation Act, 1889, s. 26).

Lord Widgery, C.J. in *R. v. Kensington and Chelsea Rent Tribunal* [1974] 3 All E.R. 390, after referring to the provisions of s. 26 of the Interpretation Act, 1889, said at p. 395:-

' The authorities show that, notwithstanding the terms of s. 26, if a notice required to be served is a notice of the kind where the date of service is important, it is always open to a person who has failed to receive a notice in the ordinary course of post to prove that it was not received by him at the relevant time, the time relevant to the particular matter with which the notice is concerned. It has further been decided that in notices of that character it is possible to prove that the notice was not served in time by showing that it was not served at all'.

The general rule is that the notice must reach the person to whom it is addressed."

Είναι αξιοσημείωτο ότι η κοινοποίηση της απόφασης της Αρχής Αδειών, που στάλθηκε με διπλοσυστημένη επιστολή, επιστράφηκε με σημείωση στη σχετική σφραγίδα ότι ο Ανδρέας Παντελή, Αγία Βαρβάρα, Λευκωσία, προς τον οποίο απευθύνεται, ήταν: "NOT KNOWN". Στη σφραγίδα υπάρχουν και τα ακόλουθα: "UNCLAIMED, INSUFFICIENT ADDRESS, REFUSED, GONE AWAY, DECEASED". Ο ταχυδρομικός πράκτορας σημείωσε τη στήλη: "RETURN TO SENDER, UNDELIVERED FOR REASON STATED, NOT KNOWN" - (βλ. φάκελο και Ταχυδρομικό Δελτάριο στο φάκελο του αυτοκινήτου KF 66).

5 Όλα τα πιο πάνω και η προσέλευση του αιτητή στην Αρχή για αλλαγή του αυτοκινήτου στις 21 Μαρτίου, 1986, ανατρέπουν το μαχητό τεκμήριο ότι οποιαδήποτε από τις επιστολές - κλήσεις παρουσίασης - της Αρχής Αδειών παραλήφθηκε από τον αιτητή. Η Αρχή Αδειών όμως προχώρησε με βάση το μαχητό τεκμήριο ότι οι επιστολές της λήφθηκαν από τον αιτητή. Η Αρχή δεν επιλήφθηκε αυτό το θέμα.

10 Κάθε διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει επαρκή και σαφή αιτιολογία. Η αιτιολογία αυτή μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Η πλήρης αιτιολογία περιέχει ή δείχνει τη νομική βάση της διοικητικής απόφασης, συνδέεται άμεσα με τα γεγονότα και τη νομιμότητα της πράξης και είναι αναγκαία για να μπορεί με ευχέρεια να γίνεται ο δικαστικός έλεγχος. Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη Διοίκηση στην απόφασή της, καθώς και παράθεση κριτηρίων με βάση τα οποία άσκησε η Διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια. Η αιτιολογία είναι αναγκαία για την άσκηση του δικαστικού ελέγχου. (*Stavros Rallis and Greek Communal Chamber (Director, Greek Education)*, 5 R.S.C.C. 11, στη σελ. 18, *Pancyprian Federation of Labour (PEO) and 1. Board of Cinematograph Films Censors, 2. Minister of Interior of the Republic of Cyprus* (1965), 3 C.L.R. 27, *Sunshore Estates Ltd. v. The Municipal Corporation of Famagusta* (1971) 3 C.L.R. 440, *Alona Co-operative Society v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 222, *Antonis Nicolaidis v. The Municipality of Latsia through the Municipal Council of Latsia* (1987) 3 C.L.R. 1496, *Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και Άλλου ν. Σταύρου Φιλιππίδη* (1989) 3 Α.Α.Δ. 292.

35 Η προσβαλλόμενη διοικητική απόφαση επικυρώνει την απόφαση της Αρχής Αδειών και αναφέρει ότι η Αρχή έλαβε υπόψη της όλα τα περιστατικά της υπόθεσης που έχουν τεθεί ενώπιόν της και όλα τα στοιχεία των σχετικών φακέλων.

40 Στους φακέλους των αυτοκινήτων που παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο δεν υπάρχει οτιδήποτε που να αποτελεί έκθεση πραγματικών λόγων για την προσβαλλόμενη απόφαση. Το έγγραφο του Κοινοτάρχη, ημερομηνίας 21

Σεπτεμβρίου, 1984, με βάση το οποίο, όπως αναφέρεται στα πρακτικά της 4ης Οκτωβρίου, 1984, της Αρχής Αδειών, άρχισε η διαδικασία, έχει επί λέξει:-

"ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

5

Καθ' ά πληροφορούμαι υπό του ομοχωρίου μου Ανδρέα Νικολάου εργαζόταν στον Χαράλαμπον Θεμιστοκλέους εκ Λευκωσίας ως οδηγός φορτηγού αυτοκινήτου και έπαυσεν να εργάζεται από τις 7/9/84 και αυτήν την στιγμήν είναι άεργος."

10

Ο Ανδρέας Νικολάου ήταν προτιθέμενος αγοραστής του αυτοκινήτου ΚΦ 66 από τον αιτητή. Η Βεβαίωση του Κοινοτάρχη δεν αναφέρεται στον αιτητή, αλλά στον Ανδρέα Νικολάου. Χρησιμοποιήθηκε από τον Ανδρέα Νικολάου για την αίτησή του για χορήγηση άδειας και μεταβίβαση άδειας του αγροτικού ταξί ΚΦ 66, η οποία απορρίφθηκε από την Αρχή.

15

20

Καμιά γραπτή ή προφορική μαρτυρία δεν υπάρχει σε πρακτικά σε οποιοδήποτε φάκελο της Διοίκησης, από αυτούς που παρουσιάστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και ως εκ τούτου η πράξη θεωρείται αναιτιολόγητη. Δεν υπάρχει επαρκής αιτιολογία στο σώμα της προσβαλλόμενης απόφασης και δεν υπάρχουν στοιχεία στο φάκελο που να περιέχουν, ή να συμπληρώνουν την αιτιολογία.

25

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας, που παρουσιάστηκε για την Αρχή, στην αγωνιώδη προσπάθειά της να υπηρετήσει το δίκαιο και τη δικαιοσύνη, είχε μία αλληλογραφία με την Αρχή.

30

Στις 23 Ιουλίου, 1987, υπάλληλος του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, Λευκωσίας έγραψε ότι:-

35

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας με αρ. 223/87 και ημερ. 1.7.87, σχετικά με την πιο πάνω προσφυγή, και σας διαβιβάζω φωτοαντίγραφα επιστολών της Αστυνομίας αναφορικά με την κυκλοφορία του αγροτικού ταξί ΚΦ 66 (ΚΥ 900) τις οποίες η Αρχή Αδειών έλαβε υπόψη όταν ανακάλεσε την άδεια οδικής χρήσης του ταξί με αρ.

40

εγγραφής ΚF 66 στις 26.11.85."

5 Επιστολή της Αστυνομίας, ημερομηνίας 12 Σεπτεμβρίου, 1984, που παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο - (Παράρτημα 6 στην γραπτή αγόρευση), αναφέρεται στην αίτηση του Χάρη Βρυωνίδα από την Αγία Βαρβάρα για χορήγηση άδειας αγροτικού ταξί και στην παράγραφο (δ) διαβάζομε:-

10 "(δ) Το αγροτικό ταξί LC 414 κυκλοφορεί κανονικά για εξυπηρέτηση των κατοίκων ενώ το ΚF 66 δεν κυκλοφορεί."

Ο Πρόεδρος της Αρχής Αδειών σε επιστολή του, 13 Οκτωβρίου, 1987, αναφέρει ότι:-

15

"... η Αρχή Αδειών είχε υπόψη της, όταν ανακαλούσε την άδεια οδικής χρήσης του αγροτικού ταξί με αρ. εγγραφής ΚF 66 ..., και προφορικές καταγγελίες ότι το ταξί αυτό δεν στάθμευε στην Αγία Βαρβάρα, ούτε κυκλοφορούσε για εξυπηρέτηση των αναγκών της πιο πάνω κοινότητας."

20

25 Σε κανένα πρακτικό της Αρχής Αδειών ή σε οποιοδήποτε φάκελο της Διοίκησης δεν υπάρχει πρακτικό οποιασδήποτε "προφορικής καταγγελίας" - περιεχόμενο, ή ότι έγινε από οποιοδήποτε. Το περιεχόμενο των "προφορικών καταγγελιών" δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, ενώπιον της Αρχής και δεν τέθηκε ενώπιον του υπαίτιου αιτητή.

30

Για την άσκηση της εξουσίας της, με βάση το Άρθρο 5 (11)(δ) η Αρχή Αδειών πρέπει να ικανοποιηθεί ότι: "ο κάτοχος της άδειας οδικής χρήσεως παραλείπει να εκτελή την οδικήν χρήσιν διά χρονικήν περίοδον δύο μηνών". Η μόνη ερμηνεία της νομοθετικής αυτής πρόβλεψης είναι ότι πρέπει να υπάρχει η παράλειψη για δύο συνεχείς μήνες. Και αν ακόμα το παρεμφερές γράμμα της Αστυνομίας ήταν υπόψη της Αρχής - που εν πάση περιπτώσει δε φαίνεται να ήταν γιατί δεν αναφέρεται σε κανένα πρακτικό της - δεν ικανοποιεί την προϋπόθεση του Νόμου.

40

Δεν είναι θέμα υποκειμενικής εκτίμησης της μαρτυρίας, αλλά θέμα ανυπαρξίας μαρτυρίας.

Στην υπόθεση *Spyrou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1073, στη σελ. 1077, διαβάζομε:-

"Evaluation of the facts is primarily within the domain of the administration and in our system of Revisional Jurisdiction the Court does not review a decision on the merits of the evaluation of fact. On the question of misconception of fact in the Conclusions of the Case Law of the Greek Council of State (1929-1959), we read at p. 268:-

5

"Διά την ύπαρξιν πλάνης περί τα πράγματα απαιτείται αντικειμενική ανυπαρξία των εφ' ων η πράξις ερείδεται πραγματικών περιστατικών και προϋποθέσεων: 2134(52), διαπιστουμένη άνευ του στοιχείου της υποκειμενικής κρίσεως: 1089(46). Δεν υφίσταται πλάνη περί τα πράγματα οσάκις η Διοίκησης εκτιμά κατ' ουσίαν διάφορα, και αντιφατικά στοιχεία ων η στάθμισις δύναται κατ' αρχήν να οδηγή και εις το συμπέρασμα εις ο ήγθη η Διοίκησης. Τοιαύτη εκτίμησις δεν ελέγχεται κατ' ουσίαν εν τη ακυρωτική δίκη (βλ. και 1474(56))."

10

15

20

Το πραγματικό υπόβαθρο της διοικητικής απόφασης δεν αποκαλύπτεται στα πρακτικά. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη και το Δικαστήριο δεν έχει την ευχέρεια της άσκησης του δικαστικού ελέγχου. Η Αρχή ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με το Νόμο.

25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

30

Τα περιστατικά της υπόθεσης δικαιολογούν διαταγή για έξοδα υπέρ του αιτητή. Η Αρχή να πληρώσει £100.- έναντι των εξόδων του.

35

Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται με £100 έξοδα.